

Η περίεργη Θεϊκή βούληση

Είναι αλήθεια, πως η Βίβλος βρίθει από συνεχείς απαιτήσεις-εντολές του Θεού από τα «δημιουργήματά» του. Συνήθως δε, συνοδεύονται κι από άφθονο αίμα. Βέβαια, όσο κι αν ξενίζουν κάποιον, έχουν μια, ας την πούμε, «λογική» αιτιολόγηση: Ο Θεός είναι ένα «ον» εγωιστικό, μοχθηρό και ζηλότυπο, οπότε μέσα σ' αυτό το πλαίσιο δεν φαντάζουν και τόσο εξωπραγματικές

αυτές οι απαιτήσεις κι επιθυμίες.

Το περιστατικό, στην Παλαιά Διαθήκη, όπου ο Θεός ψάχνει(!) να βρει την Μωυσή για να τον σκοτώσει, επειδή δεν του πρόσφερε το πετσάκι της ψωλής του γιου του για να τον ευχαριστήσει, δίνει σαφώς μια απ' τις πολλές κωμικοτραγικές πλευρές της «θεόπνευστης» Αγίας Γραφής, αυτού του πλαισίου.

Ωστόσο, υπάρχουν και κάποιες εντολές, που μοιάζουν να είναι εντελώς ακατανόητες, αλλόκοτες και παράλογες. Κάποιες, στις οποίες, η «λογική» εξήγηση, δύσκολα μπορεί να δωθεί, φαντάζουν δε, αν μη τι άλλο, κωμικές.

Ενδεικτικά:

1. Στην περίπτωση που κάποιος έχει αφήσει ανοιχτό λάκκο και προκληθεί ατύχημα, ο «Πάνσοφος» προβλέπει αποζημίωση. Μόνο που εξαντλεί την «δικαιοσύνη» του μόνο πάνω στο...βόδι και το γαϊδούρι. Φαίνεται πως ο «Ύψιστος» αποκλείει την περίπτωση ατυχήματος άλλων οικόσιτων ζώων ή και ανθρώπων, πλην αυτών των δύο τετράποδων ζώων... **«Αν κάποιος ανοίξει έναν λάκκο ή αν κάποιος σκάψει έναν λάκκο, και δεν τον σκεπάσει, και πέσει σ' αυτόν ένα βόδι ή ένα γαϊδούρι, ο ιδιοκτήτης τού λάκκου θα δώσει αποζημίωση, θα αποδώσει χρήματα στον ιδιοκτήτη τους, αλλά, αυτό που θανατώθηκε θα είναι δικό του»** (Έξοδος, 21: 33-34).

2. Ο «Πάνσοφος» έχει πολύ «σοβαρό» λόγο που απαγορεύει την βρώση χοιρινού κρέατος: Το γουρούνι είναι δίχηλο ζώο (έχει δύο νύχια), αλλά δεν αναμασάει την τροφή του. Η δε βρώση τού λαγού απαγορεύεται για τον αντίστροφο «σοβαρό» λόγο: Αναμασάει την τροφή του, αλλά δεν είναι δίχηλο ζώο. Ως εκ τούτου, αυτά τα ζώα (και μερικά άλλα) θεωρούνται ακάθαρτα. Απλή «θεϊκή» λογική που σπάει καρύδια...**«Κάθε τετράποδο, που έχει δίχηλο το πόδι του, και το νύχι του**

χωρισμένο σε δύο χηλές, και που αναμασάει, ανάμεσα στα τετράποδα, αυτά θα τρώτε. Τούτα, όμως, δεν θα τρώτε, από εκείνα που αναμασούν ή από εκείνα που έχουν το νύχι τους δίχηλο: Την καμήλα, και τον λαγό, και τον δασύποδα· επειδή, αναμασούν μεν, όμως δεν έχουν χωρισμένο το νύχι· αυτά είναι σε σας ακάθαρτα· και το γουρούνι, επειδή έχει μεν το νύχι του δίχηλο, όμως δεν αναμασάει· είναι σε σας ακάθαρτο· από το κρέας τους δεν θα τρώτε, ούτε θα αγγίζετε το ψοφίμι τους» (Δευτερονόμιον, 14: 6-8).

3. Ο «Κύριος» απαγορεύει να οργώνει κάποιος, με βόδι και γαϊδούρι ταυτόχρονα. Το σκεπτικό γι' αυτή την τόσο «σοβαρή» απόφασή του εξακολουθεί να αγνοείται... **«Δεν θα αροτριάσεις με βόδι και γαϊδούρι μαζί»** (Δευτερονόμιον, 22: 10).

4. Η γυναίκα απαγορεύεται να πιάσει τ'...αρχίδια κάποιου που...δέρνει τον άνδρα της για να τον υπερασπίσει. Δηλαδή, ότι χειρότερο σε μια τέτοια σκηνή, θα ήταν αυτή η απίθανη περίπτωση, για την οποία «προνόησε» ο «Κύριος»... **«Αν άνθρωποι μάχονται μεταξύ τους, και η γυναίκα τού ενός πλησιάζει για να ελευθερώσει τον άνδρα της από το χέρι εκείνου που τον χτυπάει, και απλώνοντας το χέρι της, τον πιάσει από τα κρύφια μέρη του, τότε θα κόψεις το χέρι της· το μάτι σου δεν θα λυπηθεί»** (Δευτερονόμιον, 25: 11-12).

5. Όποιος...κατουράει στον...τοίχο, την «έβαψε»... Σύμφωνα με την «θεϊκή» λογική, το κατούρημα στον τοίχο, αποτελεί κατά περίπτωση, βαρύτατο αμάρτημα... **«Θα εξολοθρεύσω τον Ιεροβοάμ εκείνον που ουρεί στον τοίχο...»** (Βασιλέων Α', 14: 10).

Εάν τώρα, περιπτώσεις σαν τις παραπάνω, καταδεικνύουν την σοβαρότητα ενός θεού που επιζητά (ή καλύτερα απαιτεί) τον σεβασμό των ανθρώπων, μάλλον θα πρέπει να επαναπροσδιορίσουμε την σημασία και την έννοια της λέξης «σοβαρότητα»...